

رضا دیده بان، عکاس و مدرس، از تأثیر هوش مصنوعی در عکاسی می گوید

هوش مصنوعی نقطه عطف عکاسی معاصر

خادم هوش مصنوعی همین امروز هم به توانایی و قدرتی رسیده که می تواند عکس ها و فیلم هایی تولید کند که تشخیص ساختگی بودن آن ها در مواردی حتی ناممکن است. در ماه های اخیر و در طول برگزاری جام جهانی فیلم ها و عکس هایی منتشر شد که ابتدا به عنوان تصاویری مستند پخش شدند و سندیات آن ها پس از مدتی زیر سؤال رفت و نقش هوش مصنوعی در تولید آن ها پس از پخش وسیع این تصاویر بر ملا شد. یکی از آن تصاویر ساختگی، خطای لیونل مسی روی بازیکن انگلیس در مرحله نیمه نهایی بود. این نمونه ای از استفاده از هوش مصنوعی است که احتمالا میلیون ها نفر را به اشتباه انداخت. از سوی دیگر، خدماتی که هوش مصنوعی ارائه می کند نیز غیرقابل کتمان و چشم پوشی است. هوش مصنوعی در سال های اخیر به یکی از اثرگذارترین فناوری ها در حوزه عکاسی و تولید تصویر تبدیل شده است. این فناوری برانگیخته است. رضا دیده بان، عکاس و مدرس عکاسی که در حوزه هوش مصنوعی هم نوشته هایی منتشر کرده است، این ابزار و فناوری نوپدید را نقطه عطفی در تاریخ عکاسی می داند که ادامه روند تکامل این مسیر است. ارزیابی او این است که فرصت هایی که هوش مصنوعی ایجاد می کند بیشتر از آسیب های آن است و نکته کلیدی که به آن اشاره می کند این است که نگاهی انسانی و دارای هویت و خلاقانه است که می تواند این فناوری را به خدمت بگیرد و آثار با ارزش خلق کند و تکنولوژی هر قدر هم پیشرفته باشد به تنهایی قادر به تولید آن نیست.

گفت و گوی
روز

آینده عکاسی در تعامل آگاهانه با هوش مصنوعی شکل خواهد گرفت

رضا دیده بان هوش مصنوعی را نه تهدیدی برای عکاسی، بلکه آن را ابزاری در امتداد تکامل ونقطه عطفی در تاریخ عکاسی می داند و درباره تأثیر این ابزار بر جهان عکاسی می گوید: هوش مصنوعی یکی از مهم ترین نقاط عطف تاریخ عکاسی است، همان گونه که روزی ورود دوربین دیجیتال یا نرم افزارهای ویرایش تصویر مسیر این هنر را تغییر دادند. اما تفاوت این تحول در آن است که امروز دیگر تنها ابزار ثبت تصویر تغییر نکرده، بلکه فرایند اندیشیدن، طراحی و حتی تولید تصویر نیز درگرون شده است. من هوش مصنوعی را پایان عکاسی نمی دانم، بلکه آغاز فصل تازه ای از آن می بینم. فناوری همیشه زبان بیان انسان را توسعه داده است، اما هنوز این انسان است که تصمیم می گیرد چه چیزی را ببیند، چرا آن را ثبت کند و چه معنایی به آن ببخشد. بنابراین آینده عکاسی نه در تقابل با هوش مصنوعی، بلکه در تعامل آگاهانه با آن شکل خواهد گرفت. هوش مصنوعی هم مانند بسیاری ابزارها و فناوری های دیگر می تواند سویه های مختلف و مثبت و منفی داشته باشد. این مدرس عکاسی، دموکراتیک کردن دسترسی به امکانات خلاقه را مهم ترین مزیت هوش مصنوعی می داند و می افزاید، امروز بسیاری از ایده هایی که پیش تر نیازمند تجهیزات گران قیمت یا تیم های بزرگ بودند، با کمک هوش مصنوعی قابل اجرا شده اند. این فناوری سرعت تولید، امکان آزمایش ایده ها و ظرفیت های آموزشی را نیز به شکل چشمگیری افزایش داده است. اما در کنار این فرصت ها، بزرگ ترین خطر، تولید انبوه تصاویر فاقد هویت است. وقتی دانش، تجربه، نگاه هنری و شناخت تاریخ هنر جای خود را به چند دستور متنی بدهد، نتیجه ممکن است تصویر باشد، اما لازما اثر هنری واقعی را آشکارتر می کند.

ابزار نباید در خدمت فریب مخاطب باشد بحث مهم و پر دامنه دیگری که با ظهور هوش مصنوعی مطرح شده و روز به روز و با پیشرفت و توسعه این ابزار بیشتر مطرح می شود، بحث حق مالکیت و قوانین مربوط به آن است. دیده بان در این باره نیز می گوید، هوش مصنوعی پرسش های تازه ای درباره مالکیت اثر، حقوق مؤلف، شفافیت در تولید تصویر و مسئولیت اجتماعی ایجاد

کرده است. اگر مخاطب نداند تصویری مستند است یا کاملا ساخته شده، اعتماد عمومی آسیب می بیند. همچنین استفاده از آثار هنرمندان بدون رضایت آنان برای آموزش مدل های هوش مصنوعی، موضوعی است که نیازمند قوانین روشن و بین المللی است. به نظر من، اخلاق باید همگام با فناوری حرکت کند. همان گونه که برای عکاسی خبری یا مستند اصول حرفه ای تعریف شده است. برای استفاده از هوش مصنوعی نیز باید استانداردهای شفاف و قابل اتکا تدوین شود. او در ادامه بحث به موضوع اعتماد مخاطب اشاره می کند و یادآور می شود، اعتماد، سرمایه اصلی عکاسی است، به ویژه در عکاسی خبری، مستند و اجتماعی. وقتی مرز میان واقعیت و تصویر تولید شده توسط هوش مصنوعی مبهم شود، مخاطب ناگزیر همه تصاویر را با تردید نگاه خواهد کرد. این مسئله مسئولیت عکاسان، رسانه ها و تولیدکنندگان محتوا را دوچندان می کند. من معتقدم راه حل، مقابله با فناوری نیست، بلکه شفافیت است. مخاطب باید بداند با یک عکس مستند روبه راست یا یک تصویر تولید شده با هوش مصنوعی. صداقت، مهم ترین عامل حفظ اعتماد عمومی خواهد بود. به باور من، مرز استفاده از هوش مصنوعی را نه فناوری، بلکه هدف اثر تعیین می کند. اگر هدف، خلق یک اثر مفهومی یا هنری باشد، هوش مصنوعی می تواند بخشی از فرایند خلاقه باشد. اما اگر اثری با ادعای مستند بودن منتشر می شود، هرگونه تغییر یا تولید واقعیت باید کاملا شفاف اعلام شود. اصل اساسی این است که فناوری نباید جای حقیقت را بگیرد و مخاطب نباید فریب بخورد.

پس از موعد مقرر

درنگی در باب ناکامی «لباس شخصی» در گیشه

فیلم و طیف گسترده ای از رسانه های رسمی، در ماه های اخیر از هیچ تلاشی برای معرفی، تبلیغ و اطلاع رسانی درباره آن دریغ نکردند و با انتشار گزارش ها، گفت وگوها و یادداشت های متعدد، برای ترغیب مخاطبان به تماشا ی «لباس شخصی» در سالن های سینما، سنگ تمام گذاشتند. با این حال، آن چه در گیشه رقم خورده، فاصله محسوسی با انتظارات اولیه دارد و از همین حالا می توان فیلم اول ربیعی را یک اثر شکست خورده در گیشه تلقی کرد.

۷ سال تنهایی

مهم ترین دلیل زمین گیر شدن «لباس شخصی» به فاصله طولانی میان تولید و اکران آن مربوط است. فیلمی که در سال ۱۳۹۸ ساخته و در جشنواره فجر همان سال رونمایی شد، اکنون پس از حدود هفت سال به چرخه اکران عمومی رسیده است؛ اتفاقی که عملا بخش عمده ای از سرمایه رسانه ای و تبلیغاتی آن را نابود کرده است. اساسا در سینمای ارگانی ایران، یکی از مهم ترین عواملی که می تواند مخاطب را برای تماشا ی یک فیلم در سینما متقاعد کند، موفقیت در جشنواره فیلم فجر و اکران آن است؛ فاصله ای اندک از مهم ترین رویداد سینمای

به رغم اطلاع رسانی گسترده

با وجود آنکه هنوز حدود سه هفته از آغاز اکران «لباس شخصی» می گذرد، فروش فیلم حتی به سه میلیارد تومان هم نرسیده است؛ آماري که برای فیلم مهم سازمان هنری رسانه ای اوج که طبیعتا از حجم بالای اطلاع رسانی و تبلیغاتی در رسانه های رسمی بهره مند است، چندان قابل قبول به نظر نمی رسد. ارگان تولیدکننده

نقد
روز

محمد عتیرسوز فیلم سینمایی «لباس شخصی»، ساخته امیرعباس ربیعی، یک تریلر مرتبط با تاریخ انقلاب

اسلامی است که با الهام از روایت نیمه مستند، تلاش می کند یکی از مهم ترین پرونده های امنیتی تاریخ جمهوری اسلامی ایران، یعنی ماجرای نفوذ حزب توده در بالاترین سطوح حاکمیت، را با زبان سینما تصویرسازی کند. این فیلم که نخستین تجربه بلند سینمایی ربیعی محسوب می شود، «دیرتر از دو فیلم بعدی او، یعنی «ضد» و «احمد» به پرده نقصره ای رسیده و پس از حضور در سی و هشتمین دوره از جشنواره فیلم فجر و نامزد شدن در رشته بهترین فیلم اول، در حالی به اکران عمومی درآمده که این تأخیر، فروشش را تحت تأثیر قرار داده است.

بر اساس یک داستان واقعی

«لباس شخصی» داستان یک مأمور جوان اطلاعاتی را روایت می کند که در جریان پیگیری یک پرونده در ظاهر عادی، متوجه شبکه ای پیچیده از نفوذ جاسوسی در سال های ابتدایی پس از انقلاب می شود. روایت فیلم بر بستری تاریخی شکل گرفته و تلاش می کند فضای امنیتی اوایل دهه ۱۳۶۰ و عملیات شناسایی اعضای حزب توده، با محوریت شخصیتی واقعی به نام نورالدین کیانوری، را به فرم سینمایی برساند. امیرعباس ربیعی علاوه بر کارگردانی، فیلم نامه این اثر را هم نوشته و حبيب والي نژاد نیز تهیه کنندگی آن را برعهده داشته است.

آینده از آن کسی است که هویتش را به فناوری واگذار نمی کند همچنین استفاده از آثار هنرمندان بدون رضایت آنان برای آموزش مدل های هوش مصنوعی، موضوعی است که نیازمند قوانین روشن و بین المللی است. به نظر من، اخلاق باید همگام با فناوری حرکت کند. همان گونه که برای عکاسی خبری یا مستند اصول حرفه ای تعریف شده است. برای استفاده از هوش مصنوعی نیز باید استانداردهای شفاف و قابل اتکا تدوین شود. او در ادامه بحث به موضوع اعتماد مخاطب اشاره می کند و یادآور می شود، اعتماد، سرمایه اصلی عکاسی است، به ویژه در عکاسی خبری، مستند و اجتماعی. وقتی مرز میان واقعیت و تصویر تولید شده توسط هوش مصنوعی مبهم شود، مخاطب ناگزیر همه تصاویر را با تردید نگاه خواهد کرد. این مسئله مسئولیت عکاسان، رسانه ها و تولیدکنندگان محتوا را دوچندان می کند. من معتقدم راه حل، مقابله با فناوری نیست، بلکه شفافیت است. مخاطب باید بداند با یک عکس مستند روبه راست یا یک تصویر تولید شده با هوش مصنوعی. صداقت، مهم ترین عامل حفظ اعتماد عمومی خواهد بود. به باور من، مرز استفاده از هوش مصنوعی را نه فناوری، بلکه هدف اثر تعیین می کند. اگر هدف، خلق یک اثر مفهومی یا هنری باشد، هوش مصنوعی می تواند بخشی از فرایند خلاقه باشد. اما اگر اثری با ادعای مستند بودن منتشر می شود، هرگونه تغییر یا تولید واقعیت باید کاملا شفاف اعلام شود. اصل اساسی این است که فناوری نباید جای حقیقت را بگیرد و مخاطب نباید فریب بخورد.

اشباع مضمون

از منظر مضمونی، سینمای ایران تا حد زیادی از تریلرهای سیاسی مربوط به گروه های چپ سال های ابتدایی انقلاب اشباع شده است. پنجره ای که بیش از یک دهه قبل، توسط محمد حسین مهدویان، با ساختن «ماجرای نیمروز» به روی سینمای ایران گشوده شد، در سال های بعد بارها و بارها، با روایت ها و صورت بندی های مشابه، تکرار شد، تا جایی که امروز دیگر جذابیت اولیه خود را برای مخاطب از دست داده و موضوعی مندرس به شمار می رود.

در ذهن بخش قابل توجهی از مخاطبان، خلاصه این آثار به یک پلات تک خطی تقلیل یافته است، با این مضمون که منافقین یا گروه های چپ، افراد خشن، ایدئولوژی زده و خرابکار بوده اند که یا مستقیما دست به اقدامات تروریستی می زدند یا در ساختارهای نظام نوپای سیاسی نفوذ کرده و به دنبال کودتا برای قدرت بوده اند. تکرار این الگو باعث شده که بسیاری از مخاطبان ایرانی اساسا به آثاری از این دست بدبین شوند و تمایلشان برای تماشا ی این قبیل فیلم ها در سینما را از دست بدهند.

استاندارد اجرایی

با وجود این کاستی ها، «لباس شخصی» از منظر اجرا، اثری استاندارد و خوش ساخت به شمار می رود. امیرعباس ربیعی در نخستین تجربه بلند خود نشان داده که بر اصول کارگردانی، فضا سازی تاریخی، طراحی میزانشن و روش های ایجاد تعلیق درست، تسلط قابل قبولی دارد و توانسته فضا سازی اول انقلاب را، با جزئیات، بازآفرینی کند. علاوه بر این، پرداختن به پرونده ای که از منظر تاریخی مبتنی بر یک روایت واقعی است و هم زمان اهمیت امنیتی و سیاسی هم دارد، می تواند برای پژوهشگران، علاقه مندان به تاریخ انقلاب و مخاطبانی که سینمای سیاسی را به طور جدی دنبال می کنند، جذاب و تماشایی باشد.

تماشاخانه

«اسفندیار رعدخون» پر فروش ترین نمایش هفته

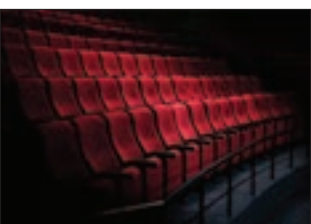

الهام اسماعیلی | در هفته گذشته و در بازه زمانی ۱۶ تا ۱۷ مردادماه، پنج نمایش در سالن های نمایشی روی صحنه رفتند و با استقبال متفاوت مخاطبان روبه رو شدند. به گزارش شهرارانیزوز، بر اساس آمار فروش بلیت در هفته گذشته، نمایش «اسفندیار رعدخون» با فروش ۳ هزار

و ۱۰۲ بلیت در صدر جدول فروش نمایش های هفته اخیر قرار گرفت و بیشترین میزان استقبال مخاطبان را به خود اختصاص داد. نمایش «مرگ یزدگرد» نیز با فروش ۲۴۲ بلیت در جایگاه دوم قرار گرفت. پس از آن، نمایش «اتاق قرمز» با فروش ۴۱۹ بلیت در رتبه سوم جدول فروش این هفته قرار گرفت. همچنین نمایش «پروتکل خرگوش» در این بازه زمانی موفق به فروش ۱۴۴ بلیت شد و نمایش «پچه های کوه های آلپ» نیز با فروش ۱۸ بلیت در جمع آثار نمایشی اجرا شده طی این هفته قرار گرفت. بر این اساس، مجموع فروش ثبت شده این پنج نمایش در فاصله ۱۶ تا ۱۷ مردادماه، ۴ هزار و ۴۲۵ بلیت بوده است. در میان این آثار، اختلاف قابل توجه میزان فروش «اسفندیار رعدخون» با سایر نمایش ها نشان می دهد این اثر در هفته مورد بررسی بیشترین سهم از استقبال مخاطبان را به خود اختصاص داده است. آمار فروش بلیت نمایش ها، علاوه بر نشان دادن میزان استقبال مخاطبان از آثار نمایشی، می تواند تصویری از وضعیت اکران و رونق فعالیت های تئاتری در هفته های مختلف ارائه کند.

چارسوق
هنر

تعطیلی سالن های تئاتر در آخر هفته

هم زمان با ایام رحلت حضرت محمد (ص)، شهادت امام حسن مجتبی (ع) و امام رضا (ع)، نمایش های کشور، دو شب اجرا خواهند داشت. طبق اعلام مرکز هنر های نمایشی، تئاتر ها از اذان مغرب روز سه شنبه ۲۰ مردادماه تا اذان مغرب روز پنجشنبه ۲۲ مردادماه، به صحنه

نمی روند. اجرای نمایش ها پس از اذان مغرب روز پنجشنبه ۲۲ مردادماه، طبق روال سابق می تواند ادامه پیدا کند. در این بازه زمانی، نمایش های مناسبی، مذهبی و سگواره ها، با رعایت قوانین محل اجرا، امکان ادامه اجرا خواهند داشت.

رضا عطاران به سریال «ناکسی» پیوست

رضا عطاران به جمع بازیگران سریالی پیوست که داستان ها ی سروش صحت، مبنای شکل گیری آن است. به گزارش شهرارانیزوز، رضا عطاران به جمع بازیگران سریال «ناکسی» پیوست، مجموعه ای که با حضور مجید صالحی، علی مصفا و کاظم سیاحی مقابل دوربین می رود.

این سریال به کارگردانی حسن توری و براساس نوشته ها و داستان های سروش صحت ساخته می شود. حضور رضا عطاران در کنار این ترکیب بازیگران، «ناکسی» را به یکی از پروژه های قابل توجه در میان تولیدات جدید تبدیل کرده است.

رضا گوران با «فیل» به سینما بازگشت

رضا گوران، کارگردان فیلم سینمایی «سرکوب»، دومین تجربه خود در سینما را با ساخت فیلم «فیل» پشت سر گذاشت؛ اثری که با محوریت کودکان دارای اوتیسم ساخته شده و اکنون آماده نمایش است. بابک حمیدیان، الناز حبیبی، رعنا آزادی ور و احترام برومند از جمله بازیگران اصلی «فیل» هستند.

سریال «آسباد» در راه تلویزیون

سریال «آسباد» روایتی بومی از فرهنگ، زندگی و حال و هوای مردم سیستان و بلوچستان در مراحل فنی برای بخش قرار دارد. به گزارش خبرگزاری برنا؛ سریال «آسباد» به کارگردانی محمدرضا ممینی، تازه ترین محصول مرکز سیمافیل، روایتی بومی از فرهنگ، زندگی و حال و هوای مردم سیستان و بلوچستان است.

روز های پایانی مراحل فنی «سمفونی باران» با بازی کامبیز دیرباز

فیلم سینمایی «سمفونی باران» به نویسندگی و کارگردانی علیرضا امینی، این روز ها در مراحل پایانی پس تولید قرار دارد. «سمفونی باران» یک درام عاشقانه است و علیرضا کمالی، الهه حصاری، پدارم شریفی و کامبیز دیرباز، ساینا سماک، مونا مرادی، امیرحسین موسوی، از جمله بازیگران آن هستند.

پخش فصل جدید «مرد سه هزار چهره» از تلویزیون

مدیر سیمافیل زمان دقیق پخش «مرد سه هزار چهره» را اعلام کرد. به گزارش خبرگزاری ایسنا، مهدی نقویان اعلام کرد: سریال «مرد سه هزار چهره» به کارگردانی مهران مدیری از اوایل شهریورماه روی آنتن شبکه ۳ سیما می رود. این سریال روزهای جمعه به صورت هفتگی از شبکه ۳ سیما

پخش خواهد شد. وی ادامه داد: فصل جدید سریال «پایتخت» در حال جمع آید است و امسال می توانیم این خبر را بدهیم که فیلم نامه سریال وارد مرحله نگارش می شود. وی افزود: فصل دوم سریال «اسباب زحمت» سعید آقاخانی در روزهای آتی وارد مرحله تولید خواهد شد و برای ماه رمضان آماده می شود. نقویان یادآور شد: شبکه یک البته برای عید نوروز سریال «زیرخاکی ۵» را خواهد داشت که جلیل سامان آن را با حضور بازیگران اصلی اش، خصوصاً یژمان جمشیدی، کارگردانی خواهد کرد.